

noget med Sauce paa. Adjø, Hr. Pastor! Ha' det rart!«

Hun vinkede til ham med Haanden, da han gik bort, og drev derpaa videre ved sin Vens Arm ind igennem Strøget.

DEn lille korthalsede Herre med høj Silkehat, der havde været Jytte Abildgaards anden Ledsager fra Teatret til Bristol-Restavrationen, var hendes Fætter, Jægermester Hagen, den nyvalgte Folketingsmand for en af Fyens demokratiske Valgkrese. De havde været henne og se en taabelig Wieneroperette, som hver Aften i denne Tid foranledigede en københavnsk Folkevandring til Teatret paa Grund af en dristig Scene, hvor en af Skuespillerinderne langsomt klædte sig af for Publikum lige indtil Underbukserne, som hun tilsidst under Tæppets hastige Fald ogsaa strøg af sig, — alt med Ledsagelse af en *douce* Musik og under farveskiftende Belysning fra en Projektør i Kulissen.

For ikke at krænke sin Fætter, der havde klappet som en rasende, paastod Jytte, at ogsaa hun havde moret sig. Hun vidste, at hun havde en Del at gøre godt overfor ham siden sit sidste Besøg paa Storeholt, hvor de skiltes som Uvenner. Navnlig var hun ham taknemlig, fordi han ikke med et Ord havde